

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010332
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8421010332.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.02.2022 v trestnej veci obž. ml. H. S., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného ml. H. S., zákonného zástupcu a obhajcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 18.10.2021, sp. zn. 9T/72/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaného ml. H. S., zákonného zástupcu D. S. a obhajcu H.. K. S., LL.M.

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok napadnutým rozsudkom zo dňa 18.10.2021, sp. zn. 9T/72/2021 uznal obžalovaného ml. H. S. vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v období od presne nezistenej doby, najmenej od leta 2020 až do septembra 2020 v obci T. S., okr. X., Q. D. v rómskej osade a jej okolí vykonal dobrovoľne a po vzájomnej dohode s maloletou V. P., nar. XX.XX.XXXX, pohlavný styk s jej súhlasom, a to prvýkrát na ihrisku na lúke za rómskou osadou v obci T. S., okr. X., a opakovane s ňou vykonával pohlavný styk na tom istom mieste alebo v mieste trvalého bydliska maloletej v obci T. S., okr. X., celkovo vykonali dobrovoľný pohlavný styk 10 až 20-krát, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že maloletá V. R, nar. XX.XX.XXXX, v tom čase ešte nedovršila pätnásť rok veku.

Za uvedený skutok bol obžalovanému uložený podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, s použitím § 119 ods. 1 Tr. zákona, súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, podali odvolanie obžalovaný ml. H. S., zákonný zástupca, ako aj obhajca, čo do výšky trestu. Obhajca svoje odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 22.11.2021. Namietal, že jednou z hlavných zásad pri ukladaní sankcií - trestov je zásada individualizácie trestu. Obžalovaný mal v dobe spáchania skutku 15 rokov a maloletá V. P., nar. XX.XX.XXXX, mala v tej dobe 14 rokov, pričom išlo konsenzuálny pohlavný styk medzi dvoma pohlavne zrelými osobami v puberte a zároveň osobami, ktoré sú oba trestnoprávne zodpovedné, avšak s výnimkou § 22 ods. 2 Tr. zákona, ktorá bráni alebo vylučuje trestnoprávnu zodpovednosť poškodenej za navádzanie k tomuto trestnému činu a to aj vtedy, ak poškodenej v dobe spáchania skutku by bola a zrejme aj bola telesne a psychicky vyspelejšia než

obžalovaný, keďže ženy spravidla dospievajú skôr než muži, pričom posun mentálneho veku v priemere je 2 roky a viac. Za zmienku stojí aj to, že veková hranica 15 rokov stanovená v § 201 ods. 1 Tr. zákona, čiže tzv. vek, v ktorom je osoba spôsobilá dať súhlas k pohlavnému styku, sa len v členských štátoch Rady Európy pohybuje od 14-tého do 18-tého roku veku, z čoho vyplýva, že veková hranica je výlučne politickým rozhodnutím slovenského zákonodarcu a táto by mohla byť znížená aj na 14 rokov alebo zvýšená až na 18 rokov. Keďže k pohlavnému styku došlo medzi dvoma osobami približne rovnakého veku a rovnakého telesného a psychického vývoja, išlo konsenzuálny pohlavný styk, je otázne, do akej miery správanie obžalovaného voči poškodenej je možné považovať za nemorálne alebo morálne odsúdeniahodné. Obžalovaný viedol bezúhonný život, nedopustil sa žiadnych priestupkov, svojím okolím je hodnotený veľmi kladne. Súd mohol uložiť skúšobnú dobu na 1 až 3 roky, pričom uložil skúšobnú dobu na 2 roky, čo odôvodnil i tým, že o kratšej skúšobnej dobe by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody za prečin. Argument súdu prvej inštancie, že kratšia skúšobná doba sa dáva len v prípade prečinu, nemá absolútne oporu v Tr. zákone a zároveň ani samotný súd prvej inštancie sa týmto pravidlom absolútne neriadi. V skutkovo identickej veci bolo rozsudkom Okresného súdu Kežmarok zo dňa 06.09.2021, sp. zn. 9T/34/2021 uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorého výkon bol odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Keďže platí princíp, že obdobné kauzy sa majú posudzovať obdobne a výška trestu vrátane rozsahu skúšobnej doby by nemala byť výlučne arbitrárnym rozhodnutím súdu, v tomto konkrétnom prípade je možné považovať skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov voči obžalovanému za nespravodlivú, keďže ten istý súd v stopercentne identickej veci uložil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Súd prvej inštancie sa absolútne vôbec nevysporiadal s použitím § 39 ods. 1 Tr. zákona a § 118 ods. 1 Tr. zákona, čiže vôbec neriešil, či v danom konkrétnom prípade sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu. V ďalšom poukázal na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zákona a komentáre k tomuto ustanoveniu dostupnému na ASPI. Obžalovaný je bezúhonnou osobou s veľmi kladným hodnotením svojho okolia (škola, obec), bez porúch správania. Taktiež pri výmere trestu súd prvej inštancie nenašiel žiadne priťažujúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti spočívali v tom, že viedol riadny život a priznal sa k spáchaniu trestného činu, trestný čin oľutoval a pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 2:0. Obžalovaný vykonával pohlavný styk s pohlavne psychicky zreťou osobou, išlo výlučne o konsenzuálny pohlavný styk. V danom konkrétnom prípade sú splnené aj zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu 18 mesiacov a dokonca aj pod 6 mesiacov uvedenú v § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zákona, v spojení s § 118 ods. 1 Tr. zákona. Súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil výmeru skúšobnej doby v trvaní dvoch rokov a absolútne neuvažoval o možnosti mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, i keď v danom prípade boli splnené podmienky § 39 ods. 1 Tr. zákona. Napadnutý rozsudok čo do výroku o výške trestu nie je dostatočne a presvedčivo odôvodnený. Vzhľadom na uvedené, navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok napadnutého rozsudku čo do výšky trestu a trest uložil obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby a zároveň výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadnúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, zákonného zástupcu a obhajcu nie je dôvodné.

Úvodom v tejto trestnej veci krajský súd konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 18.10.2021, po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku a po vyjadrení prokurátora, obhajcu, zástupcu ÚPSVaR a zákonného zástupcu prijaté súdom s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vychádzajúc z ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. poriadku a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní predloženého spisu odvolací súd konštatuje, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu o vine. Keďže v danej trestnej veci boli podané odvolania len proti výroku o treste, odvolací súd preskúmal len tieto odvolaniami napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný tým, že vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného zločinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, keď zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, teda že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti u obžalovaného nezistil žiadne. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného a dospel k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie je obžalovanému potrebné ukladať trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Na základe osobných a majetkových pomerov obžalovaného je aj odvolací súd toho názoru, že uložený trest možno považovať za trest primeraný vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam, že uložený trest je prísny a dĺžku skúšobnej doby uloženú obžalovanému v tomto konaní je možné považovať za nespravodlivú, pričom bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ako aj kratšiu skúšobnú dobu a to s poukazom na osobu obžalovaného a jeho hodnotenie, krajský súd udáva, že je síce pravdou, že obžalovaný je pozitívne hodnotený, nemá záznam v registri trestov, ani v registri priestupkov, je pozitívne hodnotený od obce, ako aj od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a školy, avšak nie je možné opomenúť skutočnosť, že obžalovaný sa mal pohlavného styku s poškodenou, podľa svojho vyjadrenia, dopustiť 10 až 20 krát, čo našlo odraz aj v skutkovej vete výroku o vine odsudzujúceho rozsudku, pričom z jeho výpovede z prípravného konania zároveň vyplýva, že prvýkrát mali pohlavný styk, keď poškodená mala 13 rokov, o čom vedel, teda nešlo o ojedinelé konanie obžalovaného s osobou poškodenej na hranici 14-tého a 15-tého roku veku, ale o opakované a pravidelné konanie od 13-tého roku veku poškodenej. V prípade, ak obhajoba namieta, že v identickej trestnej veci Okresného súdu Kežmarok bol uložený trest odňatia slobody na 18 mesiacov, ktorého výkon bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, k uvedenému je potrebné dodať, že toto tvrdenie obhajoby nebolo podložené žiadnym dôkazom, nakoľko obhajoba uvedené rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok v konaní nepredložila. Ak obhajoba namieta, že hranica veku, ktorá je ustanovená v § 201 ods. 1 Tr. zákona je 15 rokov a táto sa v iných členských štátoch Rady Európy pohybuje od 14-tého do 18-tého roku veku, z čoho je zrejmé, že táto hranica v našom Tr. zákone je výlučne politickým rozhodnutím slovenského zákonodarcu, je potrebné konštatovať, že súdy pri rozhodovaní musia vychádzať z platnej právnej úpravy a nemôžu sa riadiť úvahami, či táto hranica by mohla byť znížená, resp. zvýšená.

Na základe uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby pre mladistvých v trvaní 18 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, je možné považovať za trest zákonný a spravodlivý, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, s poukazom na individuálnu, ako aj generálnu prevenciu.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.